

CSONGRÁDI UJSÁG

Előfizetési árak:
Egész évre 4 korona, fél évre 2 korona, negyed évre 1 korona.
Egyes szám ára 8 fillér.
Megjelenik minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő
SZABADOS JÓZSEF

Szerkesztőség
Szentháromság-tér 2. szám.
Kiadóhivatal:

Bozó és Justin könyvnyomdája Szentháromság-tér 2. szám

VIII. évfolyam.

Csongrád, 1910. október 30.

44. szám.

A húdrágaság.

Eleinte, mikor megnyitott az első budapesti lóhúsmészárszék ajtaja, sokan mosolyogtak és borzongtak, mert akaratlanul is idült konflisparipákra kellett gondolniok, amelyek reszketősen, nyomorék lábakkal, majd, hogy mankóval állanak a standon. Azóta — tessék körülnézni! Ami kezdetben mosolygásra indító kísérletnek látszott, az ma hatalmas, virágzó iparaggá erősödött a gyomor jóvoltából. Amilyen tétovázó lépésekkel tették be lábukat az első vevők a lómészárszékbe, ma olyan természetesnek találják, hogy menjenek, mert a szegénység kellemetlen ugyan, de nem megbecstelenítő valami.

Biztató kezdetnek elég az a statisztika, amely nem régeből jelent meg a budapesti lóhúsfogyasztásról és a lómészárszék szaporodásáról. Ez tehát kétségtelen jele a lóhús nagy mennyiségben való fogyasztásának s annak, hogy a lóhús az éhes gyomornak majdnem úgy megteszi a szolgálatot, mint a marhahús. Ez különben a tudósok dolga, akik összehasonlíthatják a kétféle hús tápláló erejét; de annyi tény, hogy lóhústól nem halt még meg senki, ellenben igen sok ember jóllakott már belőle.

A lóhús-mészárosipar tehát virágzik a fővárosban, természetes, hogy a munkásosztály révén. Pedig a buda-

pesti munkás átlag többet keres, mint a vidéki. A budapesti gyomornál nem finnyásabb a vidéki sem.

Csapásként nehezedik most az országra, s első sorban a szegény emberekre a húdrágaság. Semmi kilátás nincs arra, hogy belátható időn belül olesóbbá váljék a hús. Erre csak egy mód volna, a határoknak a hús behozatala előtt való megnyitása. De agrár állam vagyunk s e szempont által vezéreltetve, az uralgó osztályok semmi szín alatt sem hajlandók megengedni, hogy akár szerb, akár pedig argentiniai húst hozzanak be az országba. Pedig Argentina nagy, gazdag ország, amely ipari cikkek tekintetében milliárdnyi bevételre szorul. Ha mi beengednénk az ő húsukat, ők meg reinkompenciációképen vennék a mi ekszport-cikkeinket.

De erről kár beszélni. A kormány a nagybirtokosok befolyása következtében hallani sem akar erről a módról. A marhahús ára pedig állandóan emelkedik Csongrádon is. S meg fogjuk még érní azt az időt, mikor a marhahúst és disznóhúst csak a patikában árulják s mint ritka drágaságot grammszámra fogják mérni.

Igy tehát előbb utóbb bele lesz kényszerítve a vidék is abba, hogy lóhúst egyen, ha néha-néha húst akar enni.

Akármilyen furán hangzik is ez, de nincs messze az idő, mikor nálunk is

gondolkozni fognak ezen az intéző kö-
rök. Párisban a kommün alkalmával pat-
kányhúst ettek az emberek. A szükség
törvényt bont. A szükség pedig itt van.
A kormány a nép gyomrával nem törö-
dik. Annak nagyobb gondja most az,
hogy a milliókat szállítsa a hadseregnek.
A marhahús ma már nem a szegény
embernek való, mert nem tudja meg-
fizetni. Ugyanigy vagyunk a sertéshús-
sal is. A lóhús, ha megszokják s leküz-
dik az előítéleteket, egész becsületes ételmi
cikk, nem kevésbé tápláló, mint a marha-
hús. A szegényebb néposztály csakis így
bírhathat olesó húshoz jutni.

Ami a világ minden nagy városában
bevált, meg lehet, hogy a viszonyok
kényszerítő hatása alatt itt is be fog válni.
Tessék rajta gondolkozni.

A vármegyei közgyűlésből.

A folyó hó 21-én tartott törvényhatósági köz-
gyűlést dr. Cicatricis Lajos főispán dél előtt 10
órákor megnyitván, indítványozta, hogy mivel
az évnegyedes alispáni jelentés a bizottság min-
den egyes tagjának nyomatásában megküldetett,
azt a közgyűlés tekintse felolvasottnak és a
kinek észrevétele volna esetleg ezen jelentésre,
terjessze elő a közgyűlésnek.

Ezen felhívás kapcsán hárman és pedig
Hegyi Antal, Urbán János dorosmai plébános
és L. Tóth István jelentkeztek szólásra.

Hegyi Antal figyelmébe ajánlotta a közgyű-
lésnek és alispának, hogy azon miniszteri intéz-
kedés, mely vizsgáló állomás föllállítását ren-

Közéleti rajzok.

Kedves Márkus! Mindenek előtt szíves el-
nézéséért esedezem, hogy ez alkalommal ön-
höz intézem soraimat, el lévén határozva, hogy
az ön Anonymuszával, az ön különös „név-
telen jegyzőjével“ szöbe nem állok, sem ezút-
tal, sem jövőben s ha még is reflektálok amaz
ékes közleményre, amely az ön elvitázhatlan
tulajdonát tevő „ujságban“ Anonymus név alatt
megjelent, azt teszem azon indokból, hogy
az abban foglalt nyegle hányiveti s elbizakodott
sértő kifejezésekkel szemben, nem hogy magam
igazoljam, hanem ezen ujság t. olvasóit
az előzményekről is kellőleg tájékoztassam.

Tehát kedves Márkus! Az ön „Anonymusa“
nyilatkozni méltóztatott azon feltétlenül jogos
támadásra, amely a „Csongrádi Ujság“ leg-
utóbbi számában őt érte.

En igazán nem tudom, hogy Anonymus úr vak-
merősége nagyobb-e, vagy a maga önzetlensége.

Vegyük mind a két tulajdonságot egyforma
mérték alá.

Mert hát miről is van szó? Az ön nagybecsű
ujságjában egy alig több, mint suhanc korban
levő ifjanc, bátorságot vett magának a népkerti
kapu létesítése alkalmából községünk összes
közéleti tényezőit kipellengérezni.

Minden egyes e közlemény által érdekelt fél
nem utasíthatván vissza azt az ostobaságot, nekem
jutott ez a különös (?) szerencse, hogy fi-

gyelmeztetni kívántam a szépreményű ifjancot,
hogy habár költőnek s így külön embernek
tarja is magát, az állítólagos Múza-csók nem
ad neki szabadalmat, részint kor, részint társadalmi
köztevékenységük következtén tiszteletré
méltó egyéneket csúfítá tenni. Megengedem, hogy
tollam sértő kifejezésekre szaladt, szolgáljon
azonban melegségemül azon körülmény, hogy
nem ismerhettem el az iskolaport alig lerázott
s a hivatali pótvizsgán kegyelemből, másodszori
ismétlés után képesített egyének közéleti bírál-
lati jogátpláne akkor, midőn a lekicsinylési
szándék oly kézzel fogható volt. Ha az általam
hivatkozott urak, még az említett visszatorlás
után is megnyugodva nem volnának, térjenek
ezen egyénke felett napirendre azon vigasz-
talással, hogy „számár is ejteth rugást becsületes
személyen“.

Kedves Márkus! En a maga ujságjában
megjelent, feltételezhető költői lendületű közle-
ményt nem olvastam. Mások figyelmeztettek
arra. Mondják, hogy ez a közlemény felöleli a
költő úr születési, gyermekkori s szépreményű
fiatalságának összes motívumát. Allitva van,
hogy a költő születése pillanatában selyem pe-
lenkán pillantotta meg az arnyékvilágot. Nestlé-
féle gyermek liszt s kétszer sült akkor még
nem létezvén, tejes kiflit evett, később bársony-
huzatú hintón kocsikáztatva szivta magába a
nagy kunság ózondús levegőjét stb. stb.

En igazán mondom, kedves Márkus! gyer-

mekkorom ilyen epizódjaira nem emlékszem,
de ha emlékezném is, azzal dicsekedni izléste-
lennék tartanám, hiszen Jeremiás próféta meg-
mondja az ő siralmában, hogy „kik bársony-
ban öltöztek, azoknak szemét lett a helyük.“
Ha az a bizonyos nadrág beszélgetni tudna, mely
valamikor árokban találtatott, az is Jeremiás
siralmait igazolná. Nézze kedves Márkus, az
ön költőjének igazán nagy kollégája, Petőfi, szár-
mazását illetőleg soha sem szégyelte, hogy
alacsony sorban született. Igaz ugyan, hogy az
ő versét csak úgy szörványosan közölték az
akkori szépirodalmi lapok s nem érte azt meg,
hogy azokat akár mint „Rózsabimbók“-at, akár
más sentimentális címen egy kötetben ki adták
volna. De hát nézze továbbá kedves Márkus!
A maga következetes felfogására bízom, hogy
a selyem, bársony, tejes kifli stb.-binek csak
folytatása, hogy az ön költője mint felnött em-
ber, mindig készpénzzel fizet, adós sehol sem
marad, a kosztjéért nem zaklatják, ha jókedvű
társaságba invitálják, pezsgőt rendel, mindenki
szerencsének tartja, ha asztalához letelepszik,
maga a szín józanság, soha berugva nem volt,
vele semmiféle kázus (mint p. o. a nadrág le-
húzása) nem történt, a cigánynak pedig soha
sem adott kevesebbet, mint 1 koronát. Szóval
olyan gentleman, akit Csongrád sem megérde-
melni, sem kellőleg méltatni nem tud.

Maga igazán nemeslelkű ember, Márkus!
Ön az üldözött áltatlanság védelmére sietett

Értesítés!

Tudomására adom a t. közönségnek, hogy a Gr. Apponyi utcában létezett cukrászatomat, át-
helyeztem Ujszászi István úr **Szentesi-körút II. sz.** házába, ahol mindenféle rendeléseket, u. m.:
tortákat, parfáitokat stb. mindenféle süteményeket és fagyaltot naponta készítek és a t. közön-
ség rendelkezésére tartok, kérem a t. közönséget bizalmukkal és rendeléseikkel továbbra is
megtisztelni.

Tisztelettel **DREER ISTVÁN cukrász.**

delte el a Körös torkolatnál a kolera behurcolása ellen, indokolatlan terheket ró Csongrád község közpénztárára, melynek megbillent egyensúlya helyre állítása végett a nélkül is hatvan-ezer korona kölcsönt kénytelen a képviselő testület fölvenni. A csendőrség pedig, mivel a honvédelmi miniszter annak létszámát a község minden sürgetése dacára sem hajlandó fölemelni, kevés számánál fogva alig lesz képes ott őrszolgálatot teljesíteni.

Aztán szóba hozta a Tisza-Duna csatorna küszöbön levő megvalósítását, melyről az alispáni évnegyedes jelentés elfeledkezett megemlékezni. Pedig az nagy fontosságot jelent a vármegye életében. Miért is ezzel kapcsolatban sürgeti a Csongrád-eszépai és Csongrád-kecskeméti utaknak műutakká leendő átalakítását.

Ajánlotta továbbá az alispánnak, hogy a községi jegyzők közreműködésével, igyekezzék oda hatni, hogy a vármegyei községek; községi takarékpénztárak, kötelező tűzkarelleni biztosítások, halastavak stb. létesítése által, új jövedelmi forrásokhoz jussanak; mert az állami adók oly rohamosan emelkednek, hogy az adózó község azok mellett a községi háztartás egyre fokozódó szükségleteinek pótlódó útján való fedezését meg nem bírhatja.

A munkás házak építésével kapcsolatban pedig, bár elismeri, hogy az magában véve is szép dolog, és alkalmas eszköz a lábra kapott kivándorlás csökkentésére, a gyárpar meghonosítását, a zöldségtermelést és a selyemtenyésztés meghonosítását ajánlja az alispán és törvényhatósági bizottság jóakarataiba, hogy a lakás mellé keresete is legyen a munkás népnek.

Urbán János dorozsmai plebános pedig a dorozsmai közigazgatás megzavart menetét tette szóvá, a hol a főszolgabíró újat húz a községi eljárásból és abból kifolyólag, mert Béres Sándor szolgabíró, a vasúti állomásról hazamenet közben, a községi előfogatos hintójából az utcán kiesett, Cékus Imre bírót és Tajthy Kálmán jegyzőt állásaiktól felfüggesztette, a mi igen zavarólag hat a dorozsmai közigazgatás menetére. A minél fogva a fegyelmi eljárás gyors befejezését sürgeti.

L. Tóth István pedig a jövő évi január hó első tíz napja alatt foganatosítandó népszámlálás tárgyában indítványozta, hogy a vagyoni állapotok kitüntetésé végett, a miniszter által kiadott rovatok mellé, vegyen fel a vármegye még két rovatot, melyeknek egyikében mindenki vallja be, hogy mi az évi jövedelme? A másikban pedig, hogy mennyi a tartozása?

A felszólalások elhangzása után az alispán

pontról-pontra felelt a felszólalóknak és azok kapcsán Hegyi Antalnak tudomására hozta, hogy a vizsgáló állomás költségei csak részben fogják a csongrádi közpénztart terhelni. Másik részét pedig a földművelésügyi miniszter fedezi.

A Tisza-Duna csatorna építését azért nem említette fel évnegyedes jelentésében, mert jelenleg még az előkészítés stádiumában van és így idő előtti felhozásával nem akart az ellenérdekű vármegyéknek és városoknak alkalmat szolgáltatni arra, hogy a csongrádi torkolat ellen contractiót indítsanak. Azonban figyelemmel kíséri az ügyet, minthogy erre a vármegye már bizottságot is küldött ki és alkalom adtán, mikor annak szükségét látja, a törvényhatósági közgyűlés elé fogja terjeszteni javaslatait.

A kiépítés végett javaslatba hozott utak ügyét pedig tanulmány tárgyává teszi és érintkezésbe is lép a szomszéd törvényhatóságokkal, hogy a szükséges terveket a vármegyei közgyűlésnek bemutatthassa.

A mi pedig az új jövedelmi források létesítését illeti, elismeri, hogy a nagy fontosságú ügy, melylyel foglalkozni érdemes, rövid alispánasága alatt azonban neki erre még nem volt ideje. Igéri azonban, hogy föl fogja karolni ezen eszméket és tanulmány tárgyává teszi a legközelebbi idő alatt.

A zöldségtermelés meghonosításának ügye pedig, melylyel már előde foglalkozott, nincsen elejtve, sőt a jövő év tavaszán kezdetét veszi Csongrádon és Szegváron, ha a földművelésügyi miniszter az erre szükséges pénzüsszeget rendelkezésére bocsátja.

A selyem tenyésztésre is megtette a vármegye a kezdeményező lépéseket az által, hogy a műutak mentén mindenütt eperfákat ültetett és ezt a jövőben is folytatni fogja; mert a selyemhernyó-nevelés csak akkor járhat nagyobb sikerrel, ha azok tenyésztéséhez elegendő eperfa áll rendelkezésre.

Urbán János felszólalására pedig azt jegyezte meg az alispán, hogy tudomása van a dorozsmai közigazgatási esetről és amint beérkeznek a vizsgálat adatai, sürgősen el fogja bírálni az ügyet.

L. Tóth István indítványára azonban sajnálatának adott kifejezést afelett, hogy a népszámlálás módosítása nem áll jogában a törvényhatósági közgyűlésnek, mert azt a törvényhozás rendeli el és azon nem változtathat a vármegyei közgyűlés.

Az alispán nyilatkozatait, évnegyedes jelentésével együtt, ezek után úgy a felszólaló bizottsági tagok, mint az egész törvényhatósági közgyűlés tudomásul vették.

Ezek után dr. Cicatrie Lajos főispán tett a Tisza-Duna csatornára vonatkozólag hosszabb kijelentést az elnöki székéből. Ő, ugymond, arról van értesülve, hogy a Tisza-Duna csatorna ügye a megvalósulás stádiumába lépett és hogy a kereskedelemügyi miniszter a csongrádi torkolat mellett döntött. A mi nagy állami érdek, mert míg a szolnoki torkolatnál halmokat,ombokat kellene átmetszeni és 13 zsilipre lenne szükség, addig Csongrád felé mindenütt sik földön vezethető a csatorna és a vezetés szabályozására hat zsilip elegendő, a mi óriási különbözetet okoz az építés költségeiben.

És mert ilyen nagy állami érdekről van e kérdésben szó, nem hiszi, hogy azt akárminő ellentétes befolyás megváltoztathatná.

Természetes, hogy a csatorna kiépítése óriási változásokat fog előidézni úgy Csongrádvármegye, mint a szomszédos vármegyék közlekedésében, mert a maga közlekedési vonalait sietni fog mindenik a csongrádi torkolattal bekapcsolni. És így a legjobb reménységgel lehet a törvényhatósági közgyűlés az iránt, hogy a csatornaépítés ügye a vármegye érdekeinek szellemében fog megvalósulni.

Nagy hatást idéztek elő a főispán ezen kijelentései és a férhas nyilatkozatért zúgó éljenzés volt a jutalma.

Az alispáni évnegyedes jelentés elbírálása után az üresedésbe jutott tisztállások betöltésére került a sor, melyről már lapunk mult száma tevén említést, itt csak azt tesszük meg az elmondottakhoz, hogy választás után dr. Csúcs János, az ujonnan megválasztott megyei főjegyző, úgy saját, mint többi tisztársai nevében, hosszabb beszéd keretében mondott köszönetet a törvényhatósági közgyűlés kitüntető bizalmáért.

Ezzel aztán vége is szakadt az érdeklődésnek. A nagy számmal megjelent megyebizottsági tagok csoportosan tüntek el a gyűlésteremből.

Következett tizenkét öreg szolgának kitüntetésé a földművelésügyi miniszter által e célra jutott 100-100 korona jutalomdíjjal és dícsérő oklevelekkel. Közülük Csongrádról jutalmat nyertek a Gillingner Lajos községi pénztáros kapása és Faragó Antal országyűlési képviselő csanyteleki származású öregbérése. A főispán szép beszédet intézett a személyesen megjelent öreg szolgákhoz és úgy adta át egyenkint nekik a számukra érkezett jutalmat. Fekete Márton indítványára aztán jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a közgyűlés a szétosztott jutalmakért a földművelésügyi miniszternek.

A többi tárgyak közül pedig, térszúke miatt, csak a minket közelebről érdeklő tárgyakról

mindenható. Képes legrégibb jóakaróval is szakítani csak azért, mert a költő méltatlanul mellőztetik. Nem lett még egyetlen bizottságba se beválasztva az ön védenice. Pedig több esze van, mint az egész városnak. Mert hát úgy rimelni senki sem tud. És én mindamellert csak azt az egyet nem tudom megmagyarázni, hogy ha már maga ennek a pártatlan (a szó igazi értelmében) tehetség védnökéül csapott fel, miért nem maga nyomatta ki azt a „Rózsabimbók“-at, amelyek őt a hallhatatlanság részesévé avatták? Hiszen a maga keze alól kijövő sajtótermékek hibátlanul, izlésesen, bristol papíron vannak kiállítva? En azt hiszem azért, mert csak akkor tudta meg, hogy milyen tehetséggel lett volna dolga, mikor annak szellemi kincsei egy egészszé voltak átdolgozva, amelyeket a „Rózsabimbók“ gyanánt ismer a világ s amelyeket egy Afrikába készülő angol hittérítő most akar a zulukafferek hangzatos nyelvére lefordítani, s csak még avval nincs tisztában, hogy a könyv elején levő arcképet meghagyja-e a maga valóságában, vagy pedig nagyobb kelendőség kedvéért, a zulukafferek nemzeti mezébe öltöztette át. Maga Márkus, ezen üzlet elmulasztásával elvesztett legalább 5000 koronát, mert hát mint volt fotografus s nehaj jelmezkesztő, mindjárt az arcképet is sokszorosíthatta volna.

Mondották továbbá nekem, hogy a költő úr a „Csongrádi Ujság“ közéleti rajzait „szemétdombnak“ méltóztatott nevezni. Hogy ez a

rovat micsoda, azt talán az olvasó közönség mondhatja meg, én azonban azt hiszem, hogy e lap kelendőségét ezen rovat beállítására nem csökkentette. Azt azonban állítom, hogy ez a „költészet“, amely nem sokkal áll magasabban, mint a lakodalmi vőfély klapomciája, minden kis kaliberű avatatlan rimkóvács előtt az a moslék, amelyhez senki sem közeledhetik a nélkül, hogy onnan el ne marassék, lévén az, az a szellemi táplálék, amelyhez csak azoknak van jussuk, akik nem tudnak különbséget tenni a nádi veréb, avagy a fülemile között. Hogy ez az állítás mennyire jogosult, mutatja a költő úr ama magatartása, hogy a „Csongrádi Ujság“-ban megjelent „Bucsú“ verszetért, a költő úr az általa nem is ismert szerzőre a nyelvért öltögteti.

Ahogy én a „Bucsú“ szerzőjét s a közéleti rajzok készítőjét külön-külön ismerem, azt hiszem mindkettőjük kijelentését adom közre akkor, amidőn közlöm, hogy sem a „Bucsú“ szerzője, sem a „közéleti rajzok“ készítője nem tartja magát sem költőnek, sem írónak, sem semmiféle tehetségnek. Hát akkor nézze Márkus! Mi az istennyilat jelent ki a maga költője azt, hogy ő valóban ihletett költő? Megmondhatná neki, hogy az ilyen dicseretnek szaga van, de Isten látja lelketem, én dacára a „Rózsabimbók“-nak, mégis csak olyan költőnek tartom, hogy a „költemény“-nek az árát Kunszentmártonból fizetik meg.

A közleményben foglalt egyéb kitételek fő-

lött napirendre térek, izléstelenség kell ahhoz mindenesetre, hogy egy elkapatott ifjunc elemedt ezen részre csak megvetést eredményezhet.

Végül kedves Márkus! Az ön legújabb keletű védenicéhez leendő eljuttatás céljából ideiktatom Jókai Mór „kedves atyafiak“ című regényéből a következőket:

„Én nem találok a költőket nevetséges embereknek, mutatja könyvtáram, melyből semmi becses irodalmi termék nem hiányzik, de nevetségesnek tartom azt a fattyú költészetet, mely a gyümölcsfa derekán innen-onnan kihajt s csak zöldül, de még csak virágokat sem hoz. Tiszteletem, becsülöm azokat a szép lelkeket, akik komoly tanulmányal, ragyogó lángésszel lépve hivatásuk pályájára, nemzetünknek becsületére, büszkeségére válnak, de hogy minden nádi hegedűt azol hárfának tartsák, azt már nem cselekszem. Az igazi költő, ki gondolataival lelkünket nemésíti a távolban is tiszteljük, de akit csak azért neveznek így, mert rimeket farag, kinél a muzsák csak ismerős szobalányok, kik által könnyű szerral lehet egy üres szerelmi nyilatkozatot tapasztalatlan leányok kezébe juttatni, ki úton-útfélen iparkodik bennünket viselével hivataláról tudósítani, a felett legfeljebb mosolyogni tudunk.“

Ezzel bezárom kedves Márkus úgy ön, mint védenécét illetőleg a további polémiát.

Clio.

Eladó ház.

Geday Imrének a városháza háta mögötti bökénysoron modernül épült új háza, egy éves nagyon szép szőlőskerttel, kedvező fizetési feltételek mellett eladó. Továbbá a község tulajdonát képező s Geday Imre által 1910. október 1-től 6 évre haszonbérlet 10 házrész legjobb minőségű bökényi föld 6 évre haszonbérbe kiadó. Értekezhetni a tulajdonossal hétköznapokon az Eszes malmi irodában és vasárnap 11 órától az eladó háznál.

teszünk említést. Így a többek közt intézkedett a közgyűlés a jelen év végével kilépő 48 választott megyebizottsági tag helyének betöltése iránt. Kilépnek pedig Csongrádon az I. és II. kerületben Bagossy József, Ornyik Mihály és Ludrovai Tóth István. A III. és IV. kerületben pedig Türi A. László, Dragon Károly és a Márkus János helyébe egy-egy választott Hegyi Antal. A választás november 23-án lesz és a megválasztandó új megyebizottsági tagok megbízatása az 1916. évi december 31-ig fog tartani.

Választási elnök lesz a I. és II. kerületben Herke Ferenc, helyettes elnök pedig Szóke Pál. Választási helyiségül pedig a tanácsterem van kitűzve. Ludrovai Tóth István ugyan tiltakozott Herke Ferenc elnöksége ellen, mert szerinte népszerűtlenségét fogva Herke Ferenc nem való elnöknek. A közgyűlés azonban ezen tiltakozást nem vette figyelembe.

A III. és IV. kerületben választási elnöknek dr. Molec Lajos, helyettes elnöknek pedig dr. Buk Herman küldetett ki. Választási helyiségnek pedig az úri kaszinó tűzoltó ki. De ez ellen felszólt dr. Molec Lajos és dr. Szarka Mihály, hogy ott még eddig nem volt választás és e helyett választási helyiségül a község házában a főjegyző hivatalos helyiségét hozták javaslatba. A mit el is fogadott a közgyűlés.

Következett aztán egy nagyon érdekes és meglepő dolog. Az tudniillik, hogy dr. Szarka Mihályt és Faragó Antalt kitésekkelték a közigazgatási bizottságból. Ami úgy esett meg, hogy a főispán jelentést tett a közgyűlésnek, hogy dr. Szarka Mihály és Faragó Antal már kilenc esetben nem vettek részt a közigazgatási bizottság ülésén és mivel elmaradásukat sem igazolták, az ő megbízatásuk a törvény szerint megszűnt, mely azt rendeli, hogy a mely közigazgatási bizottsági tag a közigazgatási ülésen hatszor nem jelenik meg és elmaradását sem igazolja, a közigazgatási bizottságból kitépnek tekintetik. Indítványozta tehát, hogy a törvényhatósági bizottság helyeiket a legközelebbi közgyűlésen töltsék be. Mit el is fogadott a közgyűlés.

Hár bizony ez elég különös és szegyeteljes dolog is; mert ha valaki szerepelni akar, akkor tessék az elvállalt megbízatásnak megfelelni. Ha pedig nem akar, vagy nem tud megfelelni, akkor ne vállaljon megbízatást. Mert a jelen esetben oda jutott városunk, hogy dr. Szarka Mihály és Faragó Antal helyeit nem csongrádi megyebizottsági tagokkal töltik be és így nem lesz, a ki a közigazgatási bizottságban városunk érdekeiért helyt álljon. Bár egyébként konstataciónk kell, hogy azon bizottsági tagjaink, kik egymás után kilenceszer nem jelentek meg a közigazgatási bizottság ülésén, eddig se nagyon törték ott magukat a városunk érdekei mellett.

A Kárász-féle ösztöndíjat Mihályfi István, a szentesi főgimnázium V. osztálybeli tanulója, a szegedi felsőbb ipariskolánál pedig a vármegyei ösztöndíjat Hajdú István, ezen intézet csongrádi származású növendéke nyerte el.

Verec város körirata mellett, melylyel a borítaladó eltörlése tárgyában az országgyűléshez felirat betérjesztésére kérte a vármegyét, megosztottak a vélemények. Tizenhét bizottsági tag a mellett szavazott, hogy a közgyűlés egyszerűen vegye tudomásul a körözüvényt. Tizenhét pedig, hogy pártolja és írjon föl az eltörlés iránt az országgyűléshez. A főispán aztán a tudomás vétel mellett döntött.

A bornyilvántartás eltörlése mellett is volt Verecnek egy körözüvénye, mely mellett L. Tóth István szólt föl. De a közgyűlés ezt is eljette.

Ellenben Hegyi Antal indítványára pártolta Zólyom vármegye közönségének azon köriratát, hogy a korezmák és italmérések vasár- és ünnepnapj zárvatartása ügyében felir az országgyűléshez a vármegye.

Nem fogadta el a közgyűlés L. Tóth István bizottsági tagnak a községi mézszárszékek fölállítására tárgyában előterjesztett indítványát sem.

Csongrádnak rendezett tanácsú várossá leendő átalakulása körül pedig élénk vita fejtett ki. Az állandó választmány ugyanis pártolólágg javasolta Csongrád képviselő testületének e tárgyban kelt határozatát a belügyminiszterhez felterjeszteni. Hegyi Antal pedig megokolta, hogy miért van szüksége Csongrádnak ezen átalakulásra és kérte a főispánt, hogy személyesen is pártolja Csongrád község ezen határozatát a belügyminiszternél.

A főispán azonban bizalmatlanságának adott kifejezést a csongrádi képviselő testület határozatával szemben; mert Csongrádon a pótdadó

igen magas és az átalakulással járó költség-többletet csak úgy bírnia meg, ha jelentékeny államsegélyben részesülne: mivel a képviselő testület határozatában megjelölt jövedelmi források vagy törvényellenesek s így azokat nem lehet életbe léptetni, vagy illuzóriusak, melyek nem hoznak e célra a községnek jövedelmet.

Dr. Molec Lajos ellenben bizik ezen átalakulás sikerében, mert hisz maga a törvény szabja meg a rendezett tanácsú városok állami segélyezését és így Csongrádnak is kell abban részesednie, miután e célra az új törvényjavaslatban, az eddigi két millió korona helyett nyolc millió van tervbe véve.

L. Tóth István pedig akképen érvelt: Méltóságos Főispán ur! Ne méltóztassék ezen átalakulás miatt agódní: hanem bizza miránk csongrádiakra annak keresztülvitelét. Hiszen eddig is tudunk mi, mint község, évenként két-három pótköltségvetést készíteni és tudunk majd akkor is, ha várossá leszünk. A különbség csak az lesz, hogy most a jegyzők készítik a pótköltségvetést, kik nem fizetnek pótdadót. Akkor pedig majd mi készítjük, kik a pótdadót fizetjük.

A közgyűlésnek roppant tetszett L. Tóth István ezen érvelése és el is fogadta az állandó választmány javaslatát egyhangúlag.

A többi csongrádi ügyeket illetőleg pedig elfogadta a vármegyei közgyűlés és jóvá is hagyta a községi tisztviselők napidíjainak felszámítása tárgyában alkotott községi szabályrendeletet. Elutasította Farkas Ignácnak a gőzfürdő üzemének beszüntetését nem engedélyező közgyűlési határozat ellen benyújtott fellebbezését. Helyt adott azonban a Siha József és érdektársai fellebbezésének Nagypál Imre bíró fizetésének fölemelése ellen és a közgyűlés e tárgyban kelt határozatát föloldotta. Ellenben jóváhagyta Gyánti István rendőrbiztosnak a természetben lakás helyett évi 300 korona lakbért engedélyező közgyűlési határozatot. Ugyszintén jóváhagyta városunk jövő évi közpénztári költségvetését is, bár egyébként kifogásolta, hogy abban a népszámlálás 3260 koronát tevő költségeinek fedezésére csak 800 korona van előirányozva. De ezen nehézményt elűtötték a jelenvolt megyebizottsági tagok azzal, hogy a többletet fődözni fogja a község az esetleg megtakarítandó összegekből, legrosszabb esetben pedig az előre nem látható kiadásokra előirányzott 3000 koronából.

A közgyűlés különben elég szaporán dolgozott és este hat órára, délben két órai megszakítással, lemorzsolta a rendes tárgysorozatba fűlve 152 ügydarabot, a póttárgysorozat három ügydarabjával együtt.

HIREK.

— **Kik voltak jelen?** Az október 21-én tartott vármegyei közgyűlésen szinte szokatlan számban jelentek meg a csongrádi megye bizottsági tagok. A 24 tag közül ugyanis jelen volt 16 és névszerint dr. Szarka Mihály, dr. Molec Lajos, dr. Buk Herman, L. Tóth István, Sólya Gyula, Nagypál Imre, Dragon Károly, Bagossy József, Kókai Sándor, Gyánti Pál, Forgó G. Pál, Szóke Pál, Ornyik Mihály, Bartók István, Oláh Gergely és Hegyi Antal. Az ülés dél utáni folytatására a 16 megyebizottsági tag közül alig maradtak vissza heten. A többiek a két órai vonattal hazautaztak Csongrádra.

— **Új berendezés a vármegyén.** A vármegyei közgyűlési termének fölötté rossz az akusztikája. A mi azt jelenti, hogy nem lehet benne érteni a beszédet, mert a falak csupaszak, ninesenek kellőleg tagolva és így elnyelik a hangot. E bajon úgy próbált segíteni a főispán, hogy az elnöki emelvényt, mely eddig a gyűlésterem végében állott a főispáni lakosztály fölől, a középső nagy ablak irányában a terem közepére helyeztette és a legutóbbi közgyűlés alkalmával meglepetve tapasztalták a csongrádi megyebizottsági tagok, hogy ki van forgatva az ő szokott helyük. De ezen változtatás sem segített a rossz hangzás baján, mert ilyen berendezkedés mellett még úgy sem lehet érteni a szót, mint az előbbi berendezés mellett. A mennyiben úgy az elnöklő főispán, mint az alispán és referens jegyzők háttal, meg oldalt vannak a megyebizottsági tagok nagy részének fordulva és épen nem lehet a szavukat érteni. A legközelebbi megyebizottsági ülés december hó végén lesz, a melyen már az ujonnan választandó megyebizottsági tagok is részt vesznek s ezen történik meg a bizottságok újra alakítása.

— **Nagypál Imre megint lemondott.** Folyó hó 21-én tárgyalta a megyegyűlés azt a fellebbezést, melyet Nagypál Imre fizetés fölemelése ellen adott be. A megyegyűlés nem hagyta jóvá a közgyűlés határozatát, mert úgy gondolkodott, hogy a községi bíró semmittevése az eddigi fizetést sem éri meg. Ezért aztán Nagypál Imre megharagudott, s f. hó 22-én most már végleg s visszavonhatatlanul beadta lemondását.

— **Helyreigazítás.** Lapunk 38. számában téves információk alapján oly tartalmú hírt közöltünk, mintha Gyovai Istvánnak viszonya lett volna Mángori Istvánnal és e viszonyból gyermek is született volna. Miután meggyőződünk arról, hogy e hír a valóságnak meg nem felel, ennél fogva a fenti hírt egész terjedelmében visszavonjuk s annak megjelenéséért sajnálatunkat fejezzük ki.

— **Okos dolog.** A Tiszavidéki takarapénztár igazgatósága folyó hó 26-án tartott ülésében elhatározta, hogy az Osztrák-magyar bank kamatláb emelése dacára a kölcsön kamatot följebb nem emeli, hanem továbbra is az eddig szedett kamatot fogja meghagyni.

— **Ujabb nóták.** Pozsár Antalnak a tavasszal hirdetett „Ujabb nótám” című dalfüzete, mely négy magyar dalt tartalmaz ének és zongorára, már sajtó alatt van, s a jövő hó elején megjelenik, mikor az előfizetők azonnal házhoz kapják.

Levél a szerkesztőhöz.

Tisztelt Szerkesztő úr!

B. lapja 43-ik számában „Közéleti rajzok” címen egy közlemény jelent meg, melynek reám vonatkozó néhány részletére, az „audiatur et altera pars” jogcímén, alábbiakban adom meg a feleletet:

Ami az újságszerkesztésre vonatkozó jogosultságomat illeti, annak elbírálására Cliót illetékesnek nem tartom. Más kérdés azután, hogy az ő vasalt gallérja, avagy az enyém képes-e jobb, élvezhetőbb írásra. Koncedálom, hogy ez guszttus dolga s hogy egymás iránt táplált nézeteink azonosak.

Lapom hirdetései csak annyit, hogy talán ez az egyedüli lap az országban, melyben a közönség megtevesztésére szolgáló gyógyjavallatokat tartalmazó hirdetések, tilalman folytán, meg nem jelenhetnek, aki tehát akként informálta Cliót, hogy én a más, vagy magam szerit hirdetem, az — enyhén szólva — szemtelenül hazudott, nem is szólva arról, hogy inkább a cikkíró által oly előszeretettel kezelt kocsikenőt és egyebet árusítanám, mintsem hozzájáruljak a nép hiszékenységét kizsákmányoló kotyvalékok terjesztéséhez. Clio puskája itt is visszafelé sült el. A mámai rét medrének áttöltését nem én, hanem az ott lakó közönség sürgette, nem lévén közömbös előtűk, 8 avagy 1 kilométer távolságra szállítsák-e tőlben, hóban, fagyban betegeiket, aki ezt az általános érdeket kisebbíti, megérdemelné, hogy mint beteget szállítsák a rétből Csongrádra. Egyebekben, amit az áttöltést nyer a csépai ipar és kereskedelem, azt megnyerte eddig is nagyobb kerülővel.

Egyebekben a cikk végső soraira nézve még azt jegyzem meg, hogy valóban zavarba jönnék, ha Clió az általa felsorolt és ismert zöldségeket véletlenül fölem kívánna beszerezni.

Csépa, 1910. október 25-én.

Tisztelettel
Csatár Andor.

Közöljük Csatár Andor úr fenti közleményét az „audiatur et altera pars” címen a következő megjegyzéssel:

1. Csatár Andor úr személyében megtámadva nem lévén s így védekeznie felesleges.

2. Nagy megnyugvására szolgálhat mindenkinek, hogy a csépai gyógytárban az egyébként a másutt szokásos „kuruzslások” nem eszközletnek, sem kotyvalék, sem zöldség nem árusítatják.

3. Ami pedig a Csatár Andor úr szerkesztésében megjelenő újságban közölt interpellációt illeti, erre vonatkozólag megjegyezzük, hogy tudunkkal a meder áttöltés mibenállásáról hirlapi kérdezősködés nélkül is tudomást szerezhetett volna.

4. Csatár Andor úr tényleg magas vasalt gallér visel, míg Clió krágliaja alacsony s többnyire puha.

5. A mámai meder áttöltés Csépanak inkább érdeke mint Csongrádnak s így közvetett előny a csépai patikára is származhatik.

Egyébként pedig megjegyezzük, hogyha valaki nincs személyileg megnevezve, akkor nem mindig szükséges „érdekeltséget” igazolni s annak folyamányaként a nyilvánosság előtt jelentkezni.

Kiadók és laptulajdonosok: BOZÓ ÉS JUSTIN.

Bozó és Justin Könyvnyomdája.

Figyelmeztetés!

A Schicht
szarvasszappan

valódi csakis a

Schicht

névvel és a „szarvas” véd-
jeggyel!

Értesítés.

Alulírott tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy október hó 29-én egy hét lóerős, keréken járó, nyersolajjal hajtott **favágó motorom** érkezik. Ezen favágó motor favágás végett bárhova elmegy s bármily mennyiségű fát, a helyszínén, a legolcsóbb árak mellett felvág.

Justin Gergely
fakereskedő.

Eladó ház. Mészáros János kőművesmester belvárosi háza szabadkézből eladó. Úgyancsak szarvas-utcai háza, mely áll 3 szoba, konyha, kamra, speiz és pincéből, külön udvarral, hasznbérbe kiadó. A lakást azonnal elfoglalhatja a bérlő. Értekezni lehet a tulajdonossal belvárosi házában Gyik-utca 15. szám alatt.

Hirdetmény.

Az iparhatósági megbízottak választására jogosultak névjegyzéke elkészülvén, ez a II. jegyzői irodában 8 napi közszemlélre van kitéve s az az érdekeltek által betekinthető. Esetleges felszólalások a főszolgabírói hivatalnál a mai naptól számított 8 napon belül adhatók be.

Csongrád, 1910. október 28.

Kovács jegyző.

Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonként elérhető jövedelem 300—600 korona. Hecht Bankház Részvénytársaság, Budapest Ferenciek tere 6.

A butorvásárló közönség figyelmébe!

Tisztelettel értesitem Csongrád város és vidéke nagyérdemű közönségét, hogy a **Piactéren, a Szabó Géza-féle házban, a nagymészárszék háta mögött levő**

butorraktáramban

raktáron tartok finom, szárazanyagból készült butorokat, közönséges, festett és a legdiszesebb kivitelben.

Dús választék és jutányos árak mellett pontos kiszolgálás.

Tisztelettel
Bereczky Sándor
asztalos-mester.

4246/1910. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csanytelek községnek Tóth Kálmán és özv. Tóth Pálné Jaksa Eszter elleni 60 korona s jár. iránti végrehajtási ügyében a szegedi kir. törvényszék területén fekvő s a csanyteleki 169. számú betétben A. I. 1—3. sorszám alatt felvett 383., 384., 2991. hrszámú jószágtestből végrehajtást szenvedőket illető 10%-os rész 1197 korona, ugyanezen betétben A. II. 2., 3. sorszám alatt felvett 2809., 3151. hrszámú jószágtestből végrehajtást szenvedőket illető 10%-os rész 8 korona 40 fillér kiállítási árban 1910. évi november hó 24. napjának délelőtti 10 órájkor Csanytelek község község-házánál árverés alá fog boesajtatni s a kiállítási áron alul is, de annak kétharmadánál alacsonyabb áron nem adatik el.

Venni szándékozók tartoznak a kiállítási ár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban, a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számított 30, a másodikat 45 s a harmadikat 60 nap alatt, mindig az árverés napjától számított 5% kamattal együtt a csongrádi m. kir. adóhivatal mint bírói letétpénztárnál lefizetni s a vétel után járó kinestári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Kelt Csongrádon, 1910. évi augusztus 27-én. A csongrádi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál. Curry sk. kir. járásbíró.

A kiadmány hitelűl

Lajos kir. tkvvezető.

Köhögés

rekedtség, kataruss, elnyálkásodás és számarhurut ellen ne vegyen mást, mint a finom ízű **Kaiser-féle MELL-KARAMELLÁT** három fenyő védjeggyel. — 5900 közjegyzőileg hitelesített okirat orvosok és magánosok részéről bizonyítja a szer biztos hatását.

— Csomagja 20 és 40 fillér, doboz 60 fillér. —

Csongrádon kapható **Farkas Lajos** és **Barna Henrik** gyógyszerárában.

Fizetési és tanuló varró leányokat azonnal felveszek.
Keleti Juliska női divatterme, (Ehrlich-féle ház) Jegenye-utca sarok.

oooooooooooooooo

Aki kellemes,

egyenletes meleg lakást óhajt,

az rendeljen tűzálló agyagból

... készült eszerépkályhát ...

MAZURA VILMOS

eszerépkályha, takaréktűzhely, fürdőkád, fertőtlenítő zománcozott falburkolat és minden e szakmába vágó munka készítőjénél

Szentesen, a vasútállomás mellett.

oooooooooooooooo

BRÁDY-féle gyomorcsépppek
a Máriacelli Szűz Mária
védjeggyel ellátva.

melyeket **Máriacelli gyomorcsépppeknek** nevez a nép, harminc esztendő óta úgy beváltak, hogy nélkülözhetetlenek minden háztartásban. E cséppkek utóéletlenül jó hatása van mindennemű **gyomorrontás, gyomorfégés, székrekedés, fej- és gyomorgörcsök, hányás, álmatlanság, verszegénység s sápkor ellen.**

Kapható minden gyógyszerárában. Egy kis üveg 80 f, nagy üveg 1 K 40 f, 6 üveg 5 K, 3 duplaüveget 4 K 50 f franko küld a készítő **Brády K. gyógyszerárára a „Magyar Királyhoz” Wien I. Fleischmarkt 1, Depot 241.**

Ügyeljünk a védjegyre, mely a Máriacelli Sz. Máriát ábrázolja, a vörös színű csomagolásra és aláírásra, mely az oldalt levő kép másolata.

Kiadó lakás és üzlethelyiség.

Busa Imrének a Kosuth Ferenc-út 18. sz. házában egy üzlethelyiség és egy udvari lakás azonnal bérbe adó. Értekezni lehet a tulajdonossal.

A legtöbb kiállításon legelső díjjal kitüntetett és első orvostanárok által ajánlott, kitűnő minőségű

Esterházy cognac

mindenütt kapható!

Az Esterházy cognac

a közönség kedvence itala!

Esterházy cognacgyár

Telefon 31—49. Központi irodája: Telefon 31—49.

BUDAPEST, V. Csáky-utca 14. szám.

Óh jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásúak

Egger mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboza 1 kor. és 2 kor. Próbadoz 50 fill.

Fő- és szétküldési raktár:

„NÁDOR” gyógyszerár
BUDAPEST, VI. Váci-körút 17. sz.

Kapható Csongrádon:
Barna Henrik, Löw Adolf és Wiesner Lajos
gyógyszerárában.

Éljen!

Egger mellpasztillája csakhamar meggyógyított!